

Artykuł opiera się na ostatnich badaniach, [view](#) w których toczy się spór dotyczący analizowania literatury pochodzącej z nazwanej tak przez Davida Chioniego Moore'a sfery postsowieckiej? pod kątem teorii postkolonialnej. Dowodzi,

[cure](#)

że uznanie krajów byłej sowieckiej strefy wpływów za posiadające cechy wspólne z byłymi koloniami francuskimi może przynieść twórcze rezultaty. Możliwe,

[cost](#)

że zainteresowanie studiów literaturoznawczych relacjami pomiędzy Pierwszym a Trzecim Światem pozostawiło lukę w postaci Drugiego Świata, a przynajmniej ? pisarzy frankofońskich. Możemy zacząć ją wypełniać, studiując teksty po francusku napisane przez twórców pochodzących z obszarów byłej dominacji sowieckiej. Niniejszy artykuł bada fikcjonalne i teoretyczne prace Julii Kristevej, Agoty Kristof, Milana Kundery, Andre? Makinego i Briny Svit. Ich spojrzenie wykorzystywane jest do zbadania zakresu, w jakim intelektualiści z małych krajów Europy Środkowej i Wschodniej oceniają swoją pozycję jako ?postkolonialną? ? politycznie i językowo podobną do sytuacji frankofońskich naukowców i pisarzy z Maghrebu, Afryki Subsaharyjskiej lub Antyli.